

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2011

1177/2011

Laki

kunnallisen eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2011

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kunnallisen eläkelain (549/2003) 1 §:n 3 momentti, 4 §:n 2 kohta, 12 §:n 1 momentin 3 ja 5 kohta, 68 §:n 6 momentti, 98 §:n 4 momentti, 104 ja 105 §, 106 §:n 2 momentti, 107 §:n 1 ja 2 momentti, 120 §:n 4 momentti, 136 §, 137 §:n 3 momentti, 137 b ja 141 §, 141 a §:n 2 momentti, 144 §:n 1 momentin 1 kohta, 146 §, 147 §:n otsikko, 148 §:n 1 momentin johdantokappale ja 4—9 kohta, 149 §:n 1 momentin 5 kohta, 153 §:n 1 ja 4 momentti, 160 §:n 1 momentti sekä 162 §:n 1 ja 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti, 137 §:n 3 momentti, 137 b §, 141 a §:n 2 momentti ja 144 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1092/2010, 4 §:n 2 kohta, 120 §:n 4 momentti, 147 §:n otsikko, 148 §:n 1 momentin johdantokappale ja 4—6 kohta, 149 §:n 1 momentin 5 kohta, 153 §:n 1 ja 4 momentti, 160 §:n 1 momentti ja 162 §:n 2 momentti laissa 469/2010, 12 §:n 1 momentin 3 kohta ja 148 §:n 1 momentin 8 ja 9 kohta laissa 713/2004, 12 §:n 1 momentin 5 kohta ja 68 §:n 6 momentti laissa 461/2008, 98 §:n 4 momentti, 107 §:n 2 momentti ja 141 § laissa 1006/2007, 104 ja 105 §, 106 §:n 2 momentti ja 107 §:n 1 momentti laissa 638/2009, 136 § osaksi laeissa 1188/2003 ja 638/2009, 146 § osaksi laissa 469/2010, 148 §:n 1 momentin 7 kohta laissa 1293/2006 sekä 162 §:n 1 momentti laissa 682/2011, sekä

lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1188/2003, 713/2004, 1293/2006, 469/2010 ja 1092/2010, uusi 15 a kohta, 144 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1293/2006 ja 1092/2010, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 147 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 469/2010, uusi 3 momentti sekä 149 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 1293/2006, 469/2010 ja 1092/2010, uusi 6 kohta seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus ja eläkelaitoksen tehtävät

Kunnallisen eläkelaitoksen tehtävistä valtion eläketurvan toimeenpanossa säädetään valtion eläkelaislaissa (1295/2006), evankelis-

luterilaisen kirkon eläketurvan toimeenpanossa evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaislaissa (261/2008) ja Kansaneläkelaitoksen toimihenkilöiden eläketurvan toimeenpanossa Kansaneläkelaitoksesta annetussa laissa (731/2001).

HE 30/2011
StVM 3/2011
EV 20/2011

4 §

Yleiset määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) työntekijällä kaikkia lain soveltamisalaan kuuluvia henkilöitä sekä 11 luvussa kaikkia tämän lain, valtion eläkelain ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain soveltamisalaan kuuluvia henkilöitä;

15 a) kirkkotyönantajalla evankelis-luterilaisen kirkon eläkeläisissä tarkoitettua Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntaa, seurakuntayhtymää, tuomiokapitulia tai kirkkohallitusta sekä mainitun lain 3 §:n 2 momentin mukaisen sopimuksen Kirkon keskusrahaston kanssa tehneitä yhteisöjä, säätiöitä ja laitoksia;

12 §

Vanhuuseläke julkisista eläkejärjestelmistä

Työntekijällä on oikeus tämän lain mukaiseen vanhuuseläkkeeseen, jos hän ennen 63 vuoden iän täyttämistä on saanut vanhuuseläkkeen, joka ajalta ennen 1 päivää tammi-kuuta 1995 on karttunut 11/60 prosenttia kuukaudessa:

3) Kansaneläkelaitoksesta annetun lain 13 §:n nojalla;

5) evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain nojalla;

68 §

Eläkkeessä huomioon otettavat ansiot

Kunnaneläinlääkäriin eläkkeen perusteena olevaa työansiota määrittäessä otetaan huomioon kunnan virkatehtävistä suorittamien palkkausetujen lisäksi eläinlääkäriin eläimen omistajilta tai haltijoilta periminä eläinlääkin-tähuoltolain (765/2009) 19 §:ssä tarkoitet-

tuina palkkioina mainitun lain 7 §:ssä tarkoit-
tetun kunnan toimielimen vuosittain vahvis-
tama rahamäärä. Rahamäärä ei kuitenkaan
saa ylittää kunnaneläinlääkärille kunnalli-
sessa virkaehtosopimuksessa sovittua, kalen-
terivuoden alussa voimassa ollutta alimman
peruspalkan loppupalkkaa kaksinkertaisena.
Jos kunnaneläinlääkäriin palvelus-suhde ei
jatku koko kalenterivuoden ajan, kunnan vah-
vistamasta vuotuisesta palkkioiden määrästä
otetaan huomioon eläinlääkäriin palvelussuh-
teen kestoaikaa vastaava osuus. Palkkioiden
vahvistamisesta ja sen ajankohdasta sekä lop-
pupalkan muodostumisesta säädetään tarkem-
min sosiaali- ja terveysministeriön asetuk-
sella.

98 §

Eläkkeen hakeminen

Tarkemmat säännökset eläkkeen hakemi-
seen tarvittavista lomakkeista ja todistuksista
annetaan tarvittaessa sosiaali- ja terveysmi-
nisteriön asetuksella.

104 §

Kunnallinen eläkelaitos viimeisenä eläkelaitoksena

Kunnallinen eläkelaitos on viimeinen elä-
kelaitos, jos työntekijällä on jonkin julkisten
alojen eläkelain piiriin kuuluvia työansioita
määrältään enemmän kuin kaikkien yksityis-
ten alojen eläkelakien mukaisia työansioita
yhteensä kahden viimeisen kalenterivuoden
aikana.

Työansioden määrästä riippumatta kun-
nallinen eläkelaitos on viimeinen eläkelaitos
vanhuus- tai perhe-eläkeasiaa käsiteltäessä,
jos:

1) työntekijän virka- tai työsuhteeseen pe-
rustuva eläketurva on eläkehakemuksen vi-
reille tullessa järjestetty vain julkisten alojen
eläkelain mukaan tai työntekijä on säilyttänyt
oikeutensa julkisten alojen eläkelain mukai-
seen lisäeläkeosuuteen taikka henkilökohtai-
seen tai ammatilliseen eläkeikään julkisten

alojen eläkelain alaisen palvelussuhteen yhdenjaksoisuuden perusteella;

2) edunjättäjän virka- tai työsuhteeseen perustuva eläketurva oli eläketapahtumahetkellä järjestetty vain julkisten alojen eläkelain mukaan tai edunjättäjä oli säilyttänyt oikeutensa julkisten alojen eläkelain mukaiseen lisäeläkeosuuteen taikka henkilökohtaiseen tai ammatilliseen eläkeikään julkisten alojen eläkelain alaisen palvelussuhteen yhdenjaksoisuuden perusteella.

Työansioden määrästä riippumatta kunnallinen eläkelaitos on viimeinen eläkelaitos työkyvyttömyyseläkeasiaa käsiteltäessä, jos työntekijän virka- tai työsuhteeseen perustuva eläketurva on eläketapahtumahetkellä järjestetty julkisten alojen eläkelain mukaan tai työntekijä on säilyttänyt oikeutensa julkisten alojen eläkelain mukaiseen lisäeläkeosuuteen taikka henkilökohtaiseen tai ammatilliseen eläkeikään julkisten alojen eläkelain alaisen palvelussuhteen yhdenjaksoisuuden perusteella.

Jos työntekijä, joka on ollut sekä julkisten alojen eläkelain että yksityisten alojen eläkelain mukaisessa palvelussuhteessa, hakee osa-aikaeläkettä sekä julkisen että yksityisen alan eläkelain mukaan samasta ajankohdasta, kunnallinen eläkelaitos ratkaisee omalta osaltaan osa-aikaeläkkeen erikseen.

105 §

Neuvotteluvelvollisuus

Jos kunnallinen eläkelaitos tässä luvussa tarkoitettuna viimeisenä eläkelaitoksena ratkaisee oikeuden työkyvyttömyyseläkkeeseen 24 §:n 1 momentin 1 kohdan tai valtion eläkelain 35 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla ja yksityisten alojen työeläkelakien mukaisen karttuneen eläkkeen määrä kuukaudessa ylittää 688,02 euroa, kunnallisen eläkelaitoksen on ennen päätöstään pyydettävä työntekijän eläkelain 106 §:ssä tarkoitettua yksityisten alojen ratkaisevalta eläkelaitokselta arvio eläkkeenhakijan työkyvystä. Jos kunnallinen eläkelaitos ja yksityisten alojen eläkelaitos ovat tällöin eläkkeenhakijan työkyvyn arvioinnista eri mieltä, ne ratkaisevat kumpikin omalta osaltaan eläkeasian erikseen.

106 §

Kunnallinen eläkelaitos viimeisenä eläkelaitoksena uutta eläkettä myönnettäessä

Jos kuitenkin yksityisten alojen eläkelaitos on vakuuttanut osa-aikaeläkettä saavan työntekijän osa-aikatyön, se ratkaisee osa-aikaeläkettä saavan työntekijän työkyvyttömyyseläkehakemuksen.

107 §

Tarkemmat säännökset viimeisestä eläkelaitoksesta ja sopimismahdollisuus

Edellä 103—106 §:ssä tarkoitettun viimeisen eläkelaitoksen määräytymisestä ja tehtävistä säädetään tarkemmin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarkemmin myös siitä, miten 104 §:n 1 momentissa tarkoitettu työansioden kahden viimeisen kalenterivuoden tarkastelu-aika määräytyy. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan myös säätää työansioden kahden viimeisen kalenterivuoden tarkastelu-aikaa lyhyemmästä tarkasteluajasta, jos työansioita on kahden vuoden tarkastelu-aikaa lyhyemmältä ajalta.

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, mikä eläkelaitos on tämän luvun ja 1 momentin nojalla annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen mukaan toimivaltainen käsittelemään eläkehakemuksen, asian ratkaisee eläkelaitoksen pyynnöstä Eläketurvakeskus. Eläketurvakeskuksen tässä asiassa antamaan päätökseen ei saa hakea erikseen muutosta.

120 §

Liikaa maksetun eläkkeen takaisinperintä

Siltä osin kuin kunnallinen eläkelaitos on maksanut aiheettomasti muun julkisten alojen eläkelain mukaista eläkettä tai etuutta, takaisinperinnästä päättää kunnallinen eläkelaitos siten kuin valtion eläkelain 130 §:ssä ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain 54 §:ssä säädetään. Siltä osin kuin kunnallinen eläke-

laitos on tämän lain 7 luvussa tarkoitettuna viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan maksanut aiheettomasti yksityisten alojen eläkelakien mukaista eläkettä tai etuutta, takaisinperinnästä päättää asianomainen eläkelaitos siten kuin sitä koskevassa laissa säädetään. Kunnallinen eläkelaitos antaa kuitenkin takaisinperittävistä eläkkeistä tai etuuksista päätösyhdistelmän ja perii takaisinperittävän määrän. Jos kunnallinen eläkelaitos perii takaisinperittävän määrän 3 momentin mukaisesti kuittaamalla, siinä tarkoitettuna eläkeränä pidetään kunnallisen eläkelaitoksen viimeisenä eläkelaitoksena maksettavana olevien eläke-erien yhteismäärää.

136 §

Viimeisen eläkelaitoksen kustannukset

Jos kunnallinen eläkelaitos on tämän lain mukaan määräytyvän eläketurvan perusteella 7 luvussa tarkoitettu viimeinen eläkelaitos ja jos se on viimeisenä eläkelaitoksena maksanut muiden työeläkelakien mukaista eläkettä taikka jos muu eläkelaitos on viimeisenä eläkelaitoksena tai kunnallinen eläkelaitos muun julkisten alojen eläkelain mukaisena viimeisenä laitoksena toimiessaan maksanut tämän lain mukaista eläkettä, kunnallinen eläkelaitos perii nämä eläkekustannukset korkoineen muulta eläkelaitokselta, Valtiokonttorilta, Kirkon keskusrahastolta tai Kansaneläkelaitokselta taikka hyvittää ne muulle eläkelaitokselle, Valtiokonttorille, Kirkon keskusrahastolle tai Kansaneläkelaitokselle viimeistään maksuvuotta seuraavan kalenterivuoden aikana.

Hyvitys ja maksu korkoineen sekä niiden suorittamiseksi mahdollisesti määrättävä ennakko määräytyvät Eläketurvakeskuksen esityksestä ja sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien kustannustenjakoperusteiden mukaan siten kuin työntekijän eläkelain 183 §:ssä säädetään.

Valtion eläkelain osalta viimeisen eläkelaitoksen eläkekustannusten perimisestä ja maksamisesta säädetään mainitun lain 113 §:ssä, evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain osalta mainitun lain 23 §:ssä ja Kansaneläkelaitoksesta annetun lain 13 §:ssä säädetyn eläketurvan osalta valtion eläkelain 113 §:ssä.

137 §

Valvonta

Valtiovarainministeriö asettaa vuosittain tilintarkastajan, jonka tehtävänä on tarkastaa kunnallisen eläkelaitoksen kirjanpidosta ja muusta aineistosta, että kunnallisen eläkelaitoksen esittämät 137 b §:ssä tarkoitetut laskelmat valtion, evankelis-luterilaisen kirkon ja Kansaneläkelaitoksen eläkkeiden maksamiseen tarvittavasta summasta ja kunnallisen eläkelaitoksen kustannusten korvauksesta antavat oikeat ja riittävät tiedot. Tilintarkastajan on oltava joko Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (KHT) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastaja (JHTT). Tilintarkastuksesta säädetään tilintarkastuslakissa (459/2007).

137 b §

Valtion, evankelis-luterilaisen kirkon ja Kansaneläkelaitoksen eläkemenojen maksu ja kunnallisen eläkelaitoksen kustannusten korvaus

Valtio, Kirkon keskusrahasto ja Kansaneläkelaitos maksavat kunnalliselle eläkelaitokselle ennakoon eläke-etuuksien maksamiseen tarvittavan määrän. Toteutuneiden kustannusten määrän ylittäessä tai alittaessa arvioitun määrän erotus otetaan jälkikäteen huomioon korjauseränä.

Valtiokonttori maksaa työnantajan eläkemaksusta kunnalliselle eläkelaitokselle korvauksen valtion eläkelain 143 §:ssä säädettyjen tehtävien hoitamisesta. Myös Kansaneläkelaitos maksaa henkilöstönsä ja Kirkon keskusrahasto evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden eläketurvan hoitamisesta kunnalliselle eläkelaitokselle korvauksen. Valtiovarainministeriö vahvistaa Valtiokonttorin, Kirkon keskusrahaston ja Kansaneläkelaitoksen kunnalliselle eläkelaitokselle ennakkomaksuna maksettavan korvauksen euromäärän. Kunnallinen eläkelaitos esittää valtiovarainministeriölle laskelman korvauksen määrästä. Korvauksen määrä lasketaan valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:ssä tarkoi-

tettua omakustannusarvoa vastaavasti. Korvaus maksetaan tasasuorina erinä kuukausittain kyseisen vuoden kustannusten määrää koskevan etukäteen tehtävän arvion perusteella. Toteutuneiden kustannusten määrän ylittäessä tai alittaessa arvioidun määrän erotus otetaan jälkikäteen huomioon korjauksena.

Valtiovarainministeriö, Kirkon keskusrahasto ja Kansaneläkelaitos arvioivat viiden vuoden välein eläkkeiden hoidon kustannustehokkuudelle ja laatuosolle asetettujen tavoitteiden toteutumista. Tätä tarkoitusta varten kunnallisen eläkelaitoksen on toimitettava mainituille tahoille riittävät tiedot.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset valtion, evankelis-luterilaisen kirkon ja Kansaneläkelaitoksen henkilöstön eläkkeiden maksamiseen tarvittavien varojen siirrosta ja kustannusten korvaamisesta kunnalliselle eläkelaitokselle.

141 §

Kuntien eläkeneuvottelukunta

Kunnalliseen eläketurvaan liittyvän lain-säädännön kehittämiseen liittyvien kysymysten käsittelyä varten on sosiaali- ja terveysministeriön yhteydessä valmistelu-, neuvottelu- ja lausunnonantoelimenä kuntien eläkeneuvottelukunta.

Neuvottelukunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä. Jokaisella jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen. Sosiaali- ja terveysministeriö määrää jäsenet neljäksi vuodeksi kerrallaan siten, että jäsenistä puheenjohtaja ja hänen varamiehensä edustavat sosiaali- ja terveysministeriötä. Muista jäsenistä neljä määrätään kunnallisessa pääsopimuksessa tarkoitettujen pääsopijajärjestöjen ehdotuksesta ja neljä kunnallisen eläkelaitoksen ehdotuksesta.

141 a §

Yhteistyöneuvottelukunta

Neuvottelukunnassa on puheenjohtaja ja enintään yhdeksän muuta jäsentä. Valtiovarainministeriö määrää jäsenet neljäksi vuo-

deksi kerrallaan. Jäsenistä kaksi edustaa valtiovarainministeriötä, kaksi kunnallista eläkelaitosta, kaksi Valtiokonttoria, kaksi valtion eläkelain piiriin kuuluvia työnantajia ja yksi Kansaneläkelaitosta ja yksi Kirkon keskusrahastoa. Valtiovarainministeriö määrää yhden jäsenistä puheenjohtajaksi.

144 §

Eläkelaitoksen oikeus saada tietoja

Kunnallisella eläkelaitoksella ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä saada:

1) lakisääteistä vakuutusta toimeenpanevalta vakuutus- ja eläkelaitokselta, viranomaiselta ja muulta taholta, johon viranomaisien toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) sovelletaan, sekä yksityiseltä työnantajalta tiedot, jotka ovat välttämättömiä eläketurvan järjestämistä ja käsiteltävänä olevan eläkeasian ratkaisemista varten tai jotka muuten ovat välttämättömiä julkisten alojen eläkeläissa, EU:n sosiaaliturvan perusasetuksessa tai EU:n sosiaaliturvan täytäntöönpanoasetuksessa säädettyjen taikka sosiaaliturvasopimuksessa määrättyjen tehtävien toimeenpanossa;

Kunnallisella eläkelaitoksella on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada muun eläkelain mukaista eläketurvaa hoitavalta eläkelaitokselta työntekijän eläkelain 75 §:ssä tarkoitettua työeläkeotetta vastaavien tietojen antamista ja työeläkeasioiden ennakko-neuvontaa varten välttämättömät tiedot työeläkelakien mukaisesta eläketurvasta. Eläkelaitoksella on oikeus saada vastaavat tiedot myös Eläketurvakeskukselta.

146 §

Jäsenyhteisöjen, valtiotyönantajien, kirkkotyönantajien ja Kansaneläkelaitoksen ilmoitusvelvollisuus

Kunnallisen eläkelaitoksen jäsenyhteisö on velvollinen ilmoittamaan eläkelaitokselle sen

määrämällä tavalla vähintään neljännesvuosittain tämän lain piiriin kuuluvien henkilöiden nimet, henkilötunnukset, virka- ja työsuhteiden ja 3 §:n 2 momentissa tarkoitettujen sopimusten sekä luottamustoimien alkamis- ja päättymispäivät, palkka- ja palkkio- tiedot sekä palvelusaikoja ja keskeytyksiä koskevat tiedot. Lisäksi jäsenyhteisö on velvollinen antamaan eläkelaitokselle palkka- ja palkkio- tiedot kalenterivuoden päättyessä jatkuvista edellä mainituista palvelussuhteista sekä muut henkilöiden eläkeoikeuteen ja jäsenyhteisöjen maksuvelvollisuuteen liittyvät tiedot. Jos jäsenyhteisö jättää ilmoittamatta eläkelaitokselle edellä tarkoitettut tiedot tai ilmoittaa ne myöhemmin kuin eläkelaitoksen 6 momentin perusteella antamissa määräyksissä edellytetään, 131 §:n mukainen maksu- osuus voidaan määrätä suoritettavaksi kohtuullisesti korotettuna, kuitenkin enintään kaksinkertaisena.

Kirkkoyönantaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle sen määrämällä tavalla vähintään neljännesvuosittain evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden nimet, henkilötunnukset, palvelussuhteiden alkamis- ja päättymispäivät, palkka- ja palkkio- tiedot sekä palvelusaikoja ja keskeytyksiä koskevat tiedot. Lisäksi kirkkoyönantaja on velvollinen antamaan eläkelaitokselle palkka- ja palkkio- tiedot kalenterivuoden päättyessä jatkuvista edellä mainituista palvelussuhteista sekä muut henkilöiden eläkeoikeuteen liittyvät tiedot. Myös Kansaneläkelaitos on velvollinen ilmoittamaan eläkelaitokselle henkilöstönsä eläketurvaan liittyvät vastaavat tiedot.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, jäsenyhteisö, valtiotyönantaja, kirkkoyönantaja ja Kansaneläkelaitos ovat velvollisia pyydettäessä antamaan eläkelaitokselle ja tämän lain mukaiselle muutoksenhakuelimelle kaikki sellaiset työntekijän työskentelyä ja työolosuhteita koskevat ja muut vastaavat työnantajalta saatavissa olevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä eläketurvan järjestämiseksi ja käsiteltävänä olevan eläkeasian ratkaisemiseksi tai jotka muuten ovat välttämättömiä julkisten alojen eläkelaisissa säädettyjen tehtävien toimeenpanossa.

Pyydettyäessä jäsenyhteisöltä, valtiotyönantajalta, kirkkoyönantajalta tai Kansaneläke-

laitokselta eläkkeenhakijan eläke- tai kuntoutusasian käsittelyä varten tarvittavia tietoja työnantajalle ilman eläkkeenhakijan suostumusta saadaan ilmoittaa vain ne häntä koskevat salassa pidettävät tiedot, jotka ovat välttämättömiä mainittujen asioiden päätöksenteossa tarvittavien tietojen yksilöimiseksi.

Eläkelaitoksella on oikeus tarkastaa jäsenyhteisön asiakirjoista 1 ja 3 momentissa tarkoitettujen tietojen oikeellisuus, kirkkoyönantajan ja Kansaneläkelaitoksen asiakirjoista 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen tietojen oikeellisuus sekä valtiotyönantajan asiakirjoista 3 momentissa tarkoitettujen tietojen oikeellisuus.

Eläkelaitos pitää rekisteriä julkisten alojen eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden eläkeoikeuteen vaikuttavista tämän pykälän ja 144 §:n perusteella saamista tiedoista. Eläkelaitoksella on oikeus antaa määräyksiä jäsenyhteisölle, kirkkoyönantajalle ja Kansaneläkelaitokselle siitä, milloin ja missä muodossa tiedot ilmoitetaan eläkelaitokselle.

147 §

Tietojen antaminen jäsenyhteisöille, valtiotyönantajille ja kirkkoyönantajille

Kunnallisella eläkelaitoksella on oikeus salsapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa kirkkoyönantajalle kirjanpitoa, palkkahallintoa sekä eläkemaksun ja työkyvyttömyyseläkkeiden omavastuusuuden tarkastamista varten tiedot evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain mukaan myöntämästään eläkkeestä sekä muut edellä mainittuja tarkoituksia varten välttämättömät tiedot. Eläkelaitoksella on myös oikeus ilmoittaa työnantajalle, jonka palveluksesta työntekijä siirtyy eläkkeelle, tiedot evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain mukaisen eläkkeen lajista ja alkamis- ja päättymisajankohdasta työnantajan palveluksen päättämistä varten.

148 §

Eläkelaitoksen oikeus antaa tietoja

Kunnallisella eläkelaitoksella on oikeus

sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa julkisten alojen eläkelain toimeenpanoon perustuvia tietoja:

4) ministeriöille, Verohallinnolle ja lakisääteistä sosiaaliturvajärjestelmää hoitavalle laitokselle ja yhteisölle, jonka hoidettavaksi kuuluvaan sosiaaliturvaetuuteen julkisten alojen eläkelain mukainen etuus vaikuttaa, julkisten alojen eläkelain mukaista etuutta saaneen henkilön henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot, tiedot maksetuista etuuksista, tiedot työnantajasta ja muut näihin rinnastettavat tiedot, jotka ovat välttämättömiä sosiaaliturvaan kohdistuvien rikosten ja väärinkäytösten selvittämiseksi suoritettavaa henkilötietojen yhdistämistä ja muuta kerta-luonteista valvontatointia varten, sekä poliisi- ja syyttäväviranomaiselle edellä mainitut tiedot, jotka ovat välttämättömiä rikosten selvittämistä ja syytteen esittämistä varten; terveydentilaa koskevia tietoja tai tietoja, jotka on tarkoitettu kuvaamaan henkilön sosiaalihuollon tarpeen perusteita, ei kuitenkaan saa luovuttaa;

5) Verohallinnolle tiedot, jotka ovat välttämättömiä ennakkoperintälaissa säädetyn valvontavelvollisuuden täyttämiseksi silloin, kun on aihetta epäillä, että jäsenyhteisö, valtiotyönantaja tai kirkkotyönantaja ei ole täyttänyt ennakonpidätysvelvollisuuttaan;

6) työntekijäin ryhmähenkivakuutuksen korvaustoimintaa henkivakuutus- ja tapaturmavakuutusyhtiöiden valtuuttamana hoitavalle työntekijäin ryhmähenkivakuutuspoolille ja Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle julkisten alojen eläkelain mukaisessa virkai-työsuhteessa olleiden, kuolleiden viranhaltijoiden ja työntekijöiden nimet, henkilötunnukset, kuolinpäivät ja virka- ja työsuhteisiin liittyvät tiedot, heidän edunsaajiensa nimet ja henkilötunnukset sekä muut vastaavanlaiset tiedot, joita tarvitaan ryhmähenkivakuutuksen vakuutussumman myöntämisedellytysten täyttymistä ratkaistaessa, sekä vastaavat tiedot Valtiokonttorille ryhmähenkivakuutusta vastaavan taloudellisen tuen käsittelemiseksi;

7) työnantajan järjestämän vapaaehtoisen ryhmälisäeläketurvan jatkuvaa hoitamista

varten työntekijöiden nimi- ja osoitetiedot, henkilötunnukset, tiedot eläkkeiden määristä ja eläkkeen määrään vaikuttavista tekijöistä sekä muut tässä kohdassa mainittua tarkoitusta varten välttämättömät tiedot lisäeläketurvaa hoitavalle henkivakuutusyhtiölle, eläkekassalle tai eläkesäätiölle;

8) henkivakuutusyhtiölle, eläkekassalle tai eläkesäätiölle uuden vapaamuotoisen eläkevakuutuksen tai ryhmälisäeläketurvan ehtojen sopimista varten työntekijöiden nimi- ja osoitetiedot, henkilötunnukset, tiedot eläkkeiden määristä ja eläkkeen määrään vaikuttavista tekijöistä sekä muut tässä kohdassa mainittua tarkoitusta varten välttämättömät tiedot, jos lisäeläketurva työnantajan aloitteesta lopetetaan ja korvataan vastaavanlaisella uudella lisäeläketurvalla; uuden lisäeläketurvavakuutuksen antajan on tällöin esitettävä eläkelaitokselle selvitys siitä, että uusi lisäeläketurva merkitsee aikaisemman lisäeläketurvan korvaamista uudella; sekä

9) henkivakuutusyhtiölle, eläkekassalle tai eläkesäätiölle lisäeläketurvan ja sen kustannusten määrittelemistä varten tiedot työntekijöiden palvelussuhteista, eläkeoikeuksista, ikä- ja sukupuolijakaumasta ja eläkkeen määrään vaikuttavista tekijöistä sekä lisäeläketurvan lopullisen sisällön määrittelemistä varten työntekijöiden nimi- ja osoitetiedot, henkilötunnukset, tiedot eläkkeiden määristä ja eläkkeen määrään vaikuttavista tekijöistä sekä muut tässä kohdassa mainittua tarkoitusta varten välttämättömät tiedot; yksilöityjen henkilötietojen luovuttamisen edellytyksenä on kuitenkin, että henkivakuutusyhtiö, eläkekassa tai eläkesäätiö on huolehtinut siitä, että lisäeläkejärjestelyn piiriin kuuluville henkilöille on vakuutussopimuksen tai eläkejärjestelyn tultua hyväksytyksi asianmukaisesti selvitetty henkivakuutusyhtiön, eläkekassan tai eläkesäätiön mahdollisuus saada tarvittavat tiedot ja ettei henkilö nimenomaisesti ole kieltäytynyt lisäeläkejärjestelystä tai kieltänyt antamasta tietojään.

149 §

Tekninen käyttöyhteys

Kunnallisella eläkelaitoksella on sen li-

säksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 29 §:n 3 momentissa säädetään, oikeus avata tekninen käyttöyhteys:

5) Valtiokonttorille sellaisiin tietoihin, joihin sillä on valtion eläkelain 150 §:n mukaan oikeus ja joita se välttämättä tarvitsee huolehtiessaan mainitun lain 143 §:ssä tarkoitetuista tehtävistä;

6) Kirkon keskusrahastolle sellaisiin tietoihin, joihin sillä on evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain 36 §:n mukaan oikeus ja joita se välttämättä tarvitsee huolehtiessaan mainitussa laissa tarkoitetuista tehtävistä.

153 §

Muutoksen hakeminen

Kunnallisen eläkelaitoksen julkisten alojen eläkelain mukaiseen päätökseen eläkettä koskevassa asiassa haetaan muutosta valittamalla työeläkeasioiden muutoksenhakulautakuntaan. Lautakunnasta ja sen jäsenistä säädetään työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnasta annetussa laissa.

Kunnallisen eläkelaitoksen 7 luvussa tarkoitettuna viimeisenä eläkelaitoksena antamaan päätösyhdistelmään sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään päätöksestä. Jos kunnallisen eläkelaitoksen päätös sisältyy yksityisten alojen eläkelaitoksen viimeisenä eläkelaitoksena antamaan päätösyhdistelmään, siihen haetaan muutosta ja valitusasiaa käsitellään siten kuin yksityisten alojen eläkelaisissa säädetään. Tällöin yksityisten alojen eläkelaitoksen on pyydettävä valituksesta kunnallisen eläkelaitoksen lausunto siltä osin kuin valitus koskee julkisten alojen eläkelain mukaista eläketurvaa. Lausuntoa ei pyydetä, jos valitus koskee yksinomaan työkyvyn arviointia.

160 §

Muutoksenhaku päätösyhdistelmään

Kunnallisen eläkelaitoksen tässä laissa tarkoitettuna viimeisenä eläkelaitoksena anta-

maa päätösyhdistelmää koskeva valituskirjelmä on toimitettava kunnalliselle eläkelaitokselle 157 §:n 1 momentissa säädettyssä määräajassa. Laitoksen on pyydettävä valituksesta lausunto yksityisten alojen eläkelaitokselta siltä osin kuin valitus koskee sen hoitamaa eläketurvaa. Jos päätösyhdistelmästä tehty valitus koskee yksinomaan työkyvyn arviointia, lausunto pyydetään ainoastaan silloin, kun kysymyksessä on 105 §:ssä tarkoitettu tilanne.

162 §

Lainvoimaisen päätöksen poistaminen

Jos kunnallisen eläkelaitoksen julkisten alojen eläkelain perusteella antama eläkettä koskeva lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai se on ilmeisesti lain vastainen, työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunta voi kunnallisen eläkelaitoksen esityksestä tai sen hakemuksesta, jota asia koskee, poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Päätöksen poistamista on haettava viiden vuoden kuluessa siitä, kun päätös sai lainvoiman. Erityisen painavista syistä päätös voidaan poistaa määräajan jälkeenkin tehdystä hakemuksesta. Työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnan on varattava asianosaiselle tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista. Muutoksenhakulautakunnan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Jos työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnan julkisten alojen eläkelain perusteella antama lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai se on ilmeisesti lain vastainen, vakuutusosikeus voi kunnallisen eläkelaitoksen esityksestä tai sen hakemuksesta, jota asia koskee, kuultuaan muita asianosaisia poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Päätöksen poistamista on haettava viiden vuoden kuluessa siitä, kun päätös sai lainvoiman. Erityisen painavista syistä päätös voidaan poistaa määräajan jälkeenkin tehdystä hakemuksesta. Vakuutusosikeuden on varattava asianosaiselle tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista. Edellä mainituin perustein vakuutusosikeus voi poistaa myös

oman päätöksensä ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2012.

Edellä 137 b §:n 2 momentissa säädetyn korvauksen lisäksi Kirkon keskusrahasto suorittaa kunnalliselle eläkelaitokselle vuonna 2012 korvauksen ennen tämän lain voimaantuloa syntyneistä sellaisista kustannuksista,

jotka kunnalliselle eläkelaitokselle aiheutuvat tällä lailla säädetyistä evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden eläketurvan toimeenpanotehtävien siirtämisestä. Korvaus lasketaan omakustannusarvoa vastaavasti siten kuin 137 b §:n 2 momentissa säädetään. Korvauksen määrän perusteista ja maksuajankohdasta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2011

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Henna Virkkunen*